

Discurs de l'ingrés d'Antoni Gelonch Viladegut

Joan Oliveras Bagués

Acadèmic de número. info@bagues.es

Excm. Sr. president, Sres., Srs.,

Parlar d'Antoni Gelonch Viladegut és un exercici de síntesi d'una certa complexitat. No ho és només per la multitud d'activitats que ha desenvolupat en un recorregut de poc més de 50 anys, ell va néixer a Lleida el 28 de març de 1956, sinó sobretot, per la diversitat d'aquesta multitud d'activitats.

I no només tampoc per aquesta diversitat, sinó a més pel sentit que des d'una perspectiva moral, i de pensament, omple de valors la seva vocació multidisciplinària. “Cultus adque humanitas”, cults i civilitzats, en aquestes paraules pronunciades fa tants segles, troba reflex exacte l'esperit d'una part del compromís que el nostre avui nou acadèmic d'honor té contret amb la societat.

Llicenciat en Farmàcia i en Dret per la Universitat de Barcelona, graduat en Alta Direcció d'Empreses per l'IESE, MBA en Alta Direcció Sanitària per Bearing Point, graduat en Estudis Europeus per la Universitat de Grenoble Stendahl, ha aplicat els seus coneixements a la gestió política i a la gestió en l'empresa privada, un singular recorregut personal que posa de manifest les seves capacitats.

De ben jove, el 1980, va ser elegit secretari general, i posteriorment president, de les joventuts mèdiques de Catalunya i Balears; i de ben jove també, al mateix any, ja va entrar a formar part de la junta de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears, en el què semblava la manifestació clara de la seva vocació relacionada amb les àrees d'activitat en el món de la sanitat.

Però també de ben jove, Antoni Gelonch manifestà una altra faceta del seu compromís personal, el compromís amb el seu país. La necessitat íntima de treballar per normalitzar les estructures polítiques i culturals de Catalunya. I així, l'any 1984, forma part del Consell Rector de la Universitat Catalana d'Estiu, i és elegit president de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya. O bé, en anys posteriors, membre del comitè organitzador del Congrés Internacional de la Llengua Catalana. Trajecte aquest que el conduirà, al cap dels anys, a ser nomenat cap del gabinet del conseller d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, l'any 1988, i secretari general del mateix departament l'any 1993.

Podria estendre'm ara en una llarga enumeració de responsabilitats, que són una mostra que l'Antoni Gelonch ha descobert molt probablement el secret de l'elasticitat de la dimensió temps, però no ho farà. Solament afegir en aquest sentit algunes de les quals em semblen significatives per al retrat de l'home i la seva condició. Director del Programa de Reordenació de la Salut Pública a Catalunya l'any 1995, membre del Consell Social de la Universitat Autònoma de Barcelona el 1998, secretari general de l'Institut Mèdic Farmacèutic de Catalunya el 2003, membre del Consell de Direcció de l'Euro Bioregió el 2005, patró del Centre Sector Públic Sector Privat de l'IESE el 2002, secretari general del Bureau d'Entreprises pour les Droits de l'Homme el 2009, entre d'altres.

Però Antoni Gelonch ha sentit a més la vocació de la docència, on va desenvolupar una intensa tasca com a professor de Dret Administratiu a la Facultat de Dret de la Universitat Ramon Llull des de l'any 1997 fins al 2001.

Antoni Gelonch viu actualment a París, on l'ha conduït l'èxit en la seva dedicació professional a la indústria farmacèutica, que en aquesta Acadèmia té una digníssima i singular presència. Inicia aquesta trajectòria com a gerent de relacions externes de Merck, Sharp & Dohme a Espanya l'any 1997, per arribar a la seva actual responsabilitat a Sanofi com a vicepresident adjunt de l'European External Stakeholders, des del 2010.

Ara bé, allò que més ens interessa en aquesta Acadèmia d'Antoni Gelonch, no forma part només del seu trajecte professional, ni tampoc de les activitats que ha dut a terme durant aquests 50 anys de vida intensa, i que de ben segur han contribuït a millorar aspectes no menors de l'entorn social en el que vivim.

Allò que més ens interessa és la seva vocació col·leccionista. Una vocació, per altra banda, que va més enllà del fet legítim i plaent de posseir bellesa per a la contemplació. Més enllà també del lloable objectiu de preservar la conservació d'un conjunt d'obres d'art. Més enllà fins i tot, de l'admirable voluntat de donar a conèixer, per tant de compartir, el coneixement i la contemplació d'aquestes obres.

El nostre nou acadèmic d'honor ha concebut la seva col·lecció a partir de la convicció que havia de créixer i constituir-se com una col·lecció al servei de la divulgació del coneixement sobre l'art i la seva història. Una col·lecció, per tant, pensada, planificada des de l'observació de les mancances i d'aquells buits que en omplir-se, ajuden a completar la visió de conjunt.

La col·lecció Gelonch Viladegut consisteix en una col·lecció de gravats, que ens obre la porta a un recorregut històric per l'art d'aquesta disciplina, tant des d'una perspectiva cronològica, com de les diferents tècniques. És una col·lecció extensa i amb peces de gran qualitat i significació.

El conjunt de les obres que en formen part es poden agrupar en tres grans blocs, que es podrien aplegar sota un títol que jo sé que a l'Antoni l'hi agrada: la permanència del gravat. Perquè aquesta és una de les lliçons d'aquesta col·lecció: el bloc de Dürer a Goya, el bloc de Goya a Picasso, i el darrer, de Picasso als nostres dies.

I el valor real de la col·lecció? De fet i principalment, difondre i compartir, com deia abans, l'obra d'art gràfica, transmetre el coneixement de les tècniques i dels seus autors, i oferir a totes les generacions la possibilitat de conèixer, comprendre i apreciar el gravat. Aquesta és l'aportació pedagògica de la col·lecció Gelonch Viladegut, com s'escrivia en la presentació del catàleg de la darrera exposició d'una selecció de les seves obres al Musée des Arts et Métiers du Livre a Montolieu.

Antoni Gelonch, com a bon identificador dels canvis a la nostra societat, ha complementat els camins tradicionals de divulgació i participació, obrint la porta al món de les noves tecnologies de la comunicació, que li permeten una interessant relació interactiva amb el món de l'art. Internet i les xarxes socials, el blog, formen part d'un conjunt al servei de la divulgació del gravat, on les sinèrgies que s'hi estableixen permeten efectes multiplicadors per als objectius de la col·lecció.

L'Antoni Gelonch, doncs, treballador incansable i hedonista equilibrat, si se'm permet la imperfecció del terme, home de cultura i de compromís en tot cas, ingressa avui com a acadèmic d'honor en aquesta noble institució, i ho fa amb la voluntat de col·laborar a estendre els objectius acadèmics; i desitgem que ho faci amb l'èxit que ha presidit la seva vida. Benvingut doncs.

21 de novembre de 2012